

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818202262
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6818202262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. I., nar. XX. XX. XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny P., dieťa rodičov: matka L. O. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XX, XXX XX P., zastúpená JUDr. Annou Niku, Advokátska kancelária NIKU & partners, s. r. o. , IČO: 36 866 008, so sídlom Prokopa Veľkého 51, 811 04 Bratislava, a otec R. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. P. XX, XXX XX K., zastúpený Mgr. Martinou Krišťákovou, advokátkou, so sídlom Tupého 51/A, 831 01 Bratislava, v konaní o súhlas so zmenou obvyklého pobytu maloletého dieťaťa a úpravy styku, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6P/61/2018 - 114 zo dňa 24. 01. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 6P/61/2018 - 114 zo dňa 24. 01. 2019 potvrdzuje.

II. Žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Revúca (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) návrh otca maloletého dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (I. výrok rozsudku). Druhou výrokovou vetou súd udelil súhlas za otca maloletého dieťaťa: R. Y., nar. XX. XX. XXXX, na zmenu obvyklého pobytu maloletého dieťaťa: A. I., nar. XX. XX. XXXX, spolu s matkou maloletého dieťaťa: L. O. I., nar. XX. XX. XXXX, do G. A. P.. Tretím výrokom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 6P/46/2017 zo dňa 19. 10. 2017 v časti o úprave práva otca stretávať sa s maloletým dieťaťom, počnúc právoplatnosťou predmetného rozsudku tak, že otec maloletého dieťaťa A. I. je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom v roku 2019:

- od 03.02.2019 od 15,00 hod. nepretržite do 09.02.2019 do 15,00 hod.,
- od 03.03.2019 od 15,00 hod. nepretržite do 09.03.2019 do 15,00 hod.,
- od 20.04.2019 od 15,00 hod. nepretržite do 27.04.2019 do 15,00 hod.,
- od 19.05.2019 od 15,00 hod. nepretržite do 25.05.2019 do 15,00 hod.,
- od 15.06.2019 od 15,00 hod. nepretržite do 22.06.2019 do 15,00 hod.,
- od 27.07.2019 od 15,00 hod. nepretržite do 10.08.2019 do 15,00 hod.,
- od 14.09.2019 od 15,00 hod. nepretržite do 21.09.2019 do 15,00 hod.,
- od 26.10.2019 od 15,00 hod. nepretržite do 02.11.2019 do 15,00 hod.,
- od 30.11.2019 od 15,00 hod. nepretržite do 07.12.2019 do 15,00 hod.,

a v roku 2020:

- od 04.01.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 11.01.2020 do 15,00 hod.,
- od 22.02.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 29.02.2020 do 15,00 hod.,
- od 14.03.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 21.03.2020 do 15,00 hod.,

- od 04.04.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 11.04.2020 do 15,00 hod.,
- od 09.05.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 16.05.2020 do 15,00 hod.,
- od 06.06.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 13.06.2020 do 15,00 hod.,
- od 11.07.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 18.07.2020 do 15,00 hod.,
- od 15.08.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 05.09.2020 do 15,00 hod.,
- od 24.09.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 03.10.2020 do 15,00 hod.,
- od 31.10.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 07.11.2020 do 15,00 hod.,
- od 23.12.2020 od 15,00 hod. nepretržite do 31.12.2020 do 15,00 hod.,

pričom matka maloleté dieťa odovzdá otcovi v meste H. a po ukončení styku ho matka prevezme od otca opäť v meste H. bez prítomnosti tretej osoby. Matka a otec sú povinní vzájomne sa bez zbytočného odkladu a podľa možnosti dostatočne vopred aspoň 12 hodín informovať o nemožnosti realizácie styku. Osobitným štvrtým výrokom súd prvej inštancie uložil matke maloletého dieťaťa povinnosť zabezpečiť audiovizuálny kontakt otca s maloletým dieťaťom prostredníctvom aplikácie A., resp. H., resp. Y., a to každú stredu v kalendárnom týždni od 18,00 hod. do 18,30 hod., s výnimkou času, kedy je realizovaný styk otca s maloletým dieťaťom. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na ich náhradu.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že matka maloletého dieťaťa sa návrhom podaným dňa 30. 11. 2018 domáhala rozhodnutia súdu o súhlase so zmenou obvyklého pobytu maloletého dieťaťa a na to nadväzujúcej zmeny úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, z dôvodu, že manžel matky E. O., nar. XX. XX. XXXX, uzatvoril so spoločnosťou, u ktorej pracuje, pracovnú zmluvu na dobu od 15. 10. 2018 zatiaľ do 14. 10. 2020 s miestom výkonu práce v G. meste W./T.. Matka maloletého dieťaťa sa rozhodla aj s maloletým dieťaťom presťahovať do G. za svojim manželom, s otcom dieťaťa sa však nedohodla na zmene miesta obvyklého pobytu dieťaťa. V G. bude matka bývať spolu so svojím manželom v meste H. v prenajatom trojizbovom byte s prístupom na záhradu s detským ihriskom. Dieťaťu matka zabezpečila predškolské zariadenie, lekársku starostlivosť, zdravotné poistenie a dieťa absolvuje aj individuálny kurz G. jazyka. S ohľadom na navrhovanú zmenu miesta obvyklého pobytu maloletého dieťaťa matka navrhla aj zmenu úpravy práva otca stretávať sa s dieťaťom. Otec s podaným návrhom matky nesúhlasil. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie s prihliadnutím na vyjadrenia účastníkov konania v písomných podaniach a na pojednávaní mal preukázané, že maloletý A. I. sa narodil z mimomanželského vzťahu matky a otca a maloletý bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25P/143/2016 - 132 zo dňa 13. 10. 2016 zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné vo výške 150,- Eur mesačne. Právo stretávať sa s maloletým dieťaťom bolo otcovi naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 6P/46/2017 zo dňa 19. 10. 2017 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s dieťaťom každý páry kalendárny týždeň od piatku od 12,00 hod. do nedele do 17,00 hod. s osobitnou úpravou tohto práva otca v každom roku v čase od 22. 12. do 01. 01. nasledujúceho roka, osobitne počas Veľkonočných sviatkov a v mesiacoch júl a august. Matka maloletého dieťaťa dňa XX. XX. XXXX uzatvorila manželstvo s E. O., ktorý následne dňa 16. 08. 2018 uzatvoril so spoločnosťou F. W. C. pracovnú zmluvu na dobu od 15. 10. 2018 do 14. 10. 2020 s miestom výkonu práce v G. meste T.. Súd prvej inštancie uviedol, že vzdialenosť medzi K., kde býva otec dieťaťa a P., kde je súčasné miesto obvyklého pobytu dieťaťa predstavuje 306 km a jedna cesta autom trvá 3:40 hod. (obojsmerne teda 6:12 km - 7:20 hod.). Mesto H. je od K. vzdialené 580 km a jedna cesta autom trvá 5:23 hod. (obojsmerne teda 11:60 km a 10:46 hod.). Matka v rámci zmeny úpravy práva otca stretávať sa s dieťaťom navrhovala, že financovať cesty otca za maloletým dieťaťom budú obaja rodičia na polovicu, napr. tak, že si dieťa budú odovzdávať v meste H. na polceste medzi K. a H.. Otec alternatívny návrh úpravy styku nemal, cestovné náklady odmietal vôbec financovať. Kolízny opatrovník voči zmene miesta obvyklého pobytu maloletého dieťaťa výhrady nemal, matka listinnými dôkazmi dostatočne preukázala, že vytvorila podmienky vhodné pre maloleté dieťa a zmena vzdialenosti v počte kilometrov nie je až taká veľká, aby sa podstatne zmenili podmienky pre cestovanie maloletého dieťaťa a výkon práva otca stretávať sa s dieťaťom. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že rodičia dieťaťa sa nevedeli dohodnúť o zmene miesta obvyklého pobytu dieťaťa, pričom matka dieťaťa má záujem viesť spoločný život so svojím manželom v mieste jeho súčasného miesta výkonu práce a bydliska v G.. Súd poukázal na § 35 Zákona o rodine, § 24 ods. 4 Zákona o rodine. Vzal do úvahy predovšetkým záujem dieťaťa na zachovaní a rozvíjaní plnohodnotného a rovnocenného vzťahu dieťaťa s oboma rodičmi minimálne tak, ako tomu bolo doposiaľ, kedy dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky a otec dieťaťa v celom rozsahu a intenzívne využíval upravené právo stretávať sa s dieťaťom. Je zrejmé, že navrhovanou zmenou obvyklého pobytu dieťaťa nedôjde ani k oslabeniu alebo dokonca pretrhnutiu už existujúcich väzieb maloletého dieťaťa k jeho otcovi ani k

širšej rodine otca. Pri úprave práva otca stretávať sa s dieťaťom v rozsahu zodpovedajúcom doterajšej úprave nedôjde k výraznému zníženiu kontaktov medzi otcom a dieťaťom. Zmena bydliska pre maloleté dieťa v takto nízkom veku - necelých Z. rokoch - nepredstavuje pre dieťa takú psychickú záťaž alebo dokonca stresovú situáciu, ktorú by dieťa nebolo schopné prekonať. V mieste navrhovaného obvyklého pobytu bude dieťa žiť so svojou matkou a jej manželom, ktorého dieťa pozná. Matka zabezpečila dieťaťu v mieste navrhovaného obvyklého pobytu plnohodnotné podmienky primerané tým podmienkam, na ktoré je dieťa už v súčasnosti zvyknuté, a to tak z hľadiska byvania, zdravotnej starostlivosti, ako aj čo sa týka predškolského zariadenia. Súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by zmena obvyklého pobytu dieťaťa do G. A. P. bola neprípustná. Obavy otca z ťažkostí pri vymáhaní jeho nárokov v G. nie sú na mieste, keďže nemecká justícia a právna kultúra patria medzi najlepšie fungujúce v Európe. Preto súd prvej inštancie udelil súhlas za otca maloletého dieťaťa na zmenu obvyklého pobytu maloletého dieťaťa spolu s matkou maloletého dieťaťa do G. A. P. V nadväznosti na udelený súhlas so zmenou obvyklého pobytu dieťaťa súd zmenil aj úpravu práva otca stretávať sa s dieťaťom, ktorá doposiaľ v stanovenom rozsahu nezodpovedá zmeneným podmienkam pre realizáciu tohto práva po právoplatnosti tohto rozsudku. Keďže otec pre prípad zmeny obvyklého pobytu dieťaťa nepodal alternatívny návrh úpravy svojho práva stretávať sa s maloletým dieťaťom, súd prevzal navrhovanú úpravu styku podľa návrhu matky uvedenú vo výroku rozsudku. Táto úprava je vyvážená v tom, že zachováva rozsah doterajšej úpravy práva otca stretávať sa s dieťaťom, navrhovanej úprave práva otca stretávať sa s dieťaťom nebráni ani nízky počet dní dovolenky (20 dní), keďže vo vymedzenom čase môžu popri otcovi dieťaťa svoje práva na kontakt s dieťaťom realizovať aj ostatní rodinní príslušníci otca. Miesto odovzdávania a preberania maloletého dieťaťa súd určil v meste H., ktoré sa nachádza približne na polovici cesty medzi K. a H.. Ak nedôjde k inej dohode, budú sa takto na financovaní nákladov na cesty otca za maloletým dieťaťom podieľať obaja rodičia, každý v jednej polovici. Vzhľadom na to, že otec bude s dieťaťom v osobnom kontakte vždy s odstupom približne troch týždňov, stanovil súd matke v súlade s jej návrhom povinnosť zabezpečiť audiovizuálny kontakt otca s maloletým dieťaťom prostredníctvom aplikácie A., resp. H., resp. Y., a to každú stredu v kalendárnom týždni, s výnimkou času, kedy je realizovaný styk otca s maloletým dieťaťom.

3. Návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd do právoplatného rozhodnutia vo veci zakázal matke vycestovať s maloletým dieťaťom mimo územia Slovenskej republiky, súd ako nedôvodný zamietol podľa § 325 ods. 1 CSP. Navrhované neodkladné opatrenie nezabezpečovalo budúcu exekúciu a zároveň nebolo potrebné dočasne upraviť pomery, keďže matka sa vyjadrila tak, že pokiaľ rozhodnutie súdu v tejto otázke nenadobudne právoplatnosť, matka aj s maloletým dieťaťom zostane na území Slovenskej republiky, pričom zo žiadneho konania matky úmysel opustiť s dieťaťom územie SR netrvalo nevyplýva. Práva rodičov vycestovať s maloletým dieťaťom mimo územia SR na výlet alebo dovolenku obmedzené nie sú. Pričom krátkodobé výlety mimo územia SR v trvaní do troch dní v súlade s rozsudkom Okresného súdu Revúca matka otcovi (ani otec matke) oznamovať nemusí. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie napáda v celom rozsahu, teda tak vo výroku rozsudku o udelení súhlasu na zmenu obvyklého pobytu dieťaťa, ako aj voči výroku rozsudku o zmene rozsudku o zmene rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6P/46/2016 (správne 6P/46/2017 - pozn. odvolacieho súdu) v časti o úprave práva otca stretávať sa s maloletým dieťaťom. Podanie odvolania zdôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Uviedol, že už matkino rozhodnutie presťahovať sa z K. do P. spôsobilo, že maloletý za účelom výkonu styku s otcom trávi cestovaním do miesta bydliska otca veľké množstvo času a je potrebné v tejto súvislosti, zvažovať nie koľko času a prostriedkov strávi cestovaním otec či matka, ale samotný maloletý. Otec sa preto snažil upriamiť pozornosť súdu v prvom rade na dopad cestovania na maloletého, ktorý v zmysle rozsudku strávi v aute v prípade cesty z mesta H. do K. 5:23 hod. namiesto 3:40 hod. (306 km), čo predstavuje cestu z P. do K.. Už cestovanie maloletého z P. je v súčasnosti pre neho zaťažujúce až vyčerpávajúce, maloletý je čoraz unavenejší, mrzutejší a znechutenejší z neustáleho cestovania a vyžaduje si častejšie prestávky v cestovaní. Súd sa však uspokojil s tvrdením matky, že maloletému cestovanie neprekáža, napriek tomu, že otec uviedol presne opačné tvrdenie. Cestovanie na dlhšiu vzdialenosť si bude vyžadovať ešte viac prestávok, ako doteraz. Podľa odborníkov cestovanie vyžaduje viaceré prestávky z dôvodu psychohygieny detí, ako aj vodiča. Preto je potrebné vziať do úvahy, že kým na ceste z a do P. postačuje urobiť si s maloletým tri prestávky v trvaní 10 minút, čím sa cesta predĺži

zo spomínaných 3:40 hod. na 4:10 hod., v prípade cestovania maloletého z H. do K. je potrebné počítať s jednou dlhšou prestávkou v trvaní aspoň 30 minút a piatimi prestávkami po 10 minút, čím sa čas cestovania predĺži z 5:23 hod. na 6:43 hod., čo je takmer celodenné cestovanie Maloletý by mal takéto cestovanie absolvovať každý mesiac, čo môže u neho spôsobiť nechúť cestovať, ktorá preváži nad záujem stretávať sa s otcom žijúcim v inej krajine. Otec poukázal aj na skutočnosť, že motorové vozidlo, ktoré používa za účelom realizácie styku s maloletým, nie je v jeho vlastníctve, ale je vo vlastníctve spoločnosti, v ktorej je zamestnancom a z tohto dôvodu bude pre neho obtiažne styk realizovať, pretože s týmto motorovým vozidlom nemôže realizovať cesty do cudziny v rozsahu, ktorým mu bol súdom umožnený styk s maloletým. Otec má záujem svoje právo styku aj naďalej využívať, čo však nie je bez motorového vozidla možné. S touto skutočnosťou sa súd v rozsudku vôbec nevysporiadal. Ďalším dôvodom, pre ktorý otec nesúhlasí s dlhodobým vycestovaním maloletého, je osoba manžela matky, čo uvádzal už v priebehu konania, a to z dôvodu vedeného trestného stíhania voči jeho osobe za prečin výtržníctva, ublíženia na zdraví a poškodzovanie cudzej veci. Súd sa síce v rozsudku zoberal touto výhradou otca voči manželovi matky, ale skonštatoval, že išlo o jednorazové osobné zlyhanie všetkých zúčastnených osôb, ktoré sa od tej doby neopakovalo. Otec sa však nesnažil poukázať na to, či jednorazové zlyhanie dokáže ohroziť alebo narušiť život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého, ale na skutočnosť, že správanie matkinho manžela bolo agresívne, hrubé a vulgárne. Keďže maloleté dieťa bude po prípadnom presťahovaní sa žiť v spoločnej domácnosti s manželom matky, bude výraznejšie formované vzormi správania ľudí, ktorí sa nachádzajú v jeho blízkosti. Maloletý bude preberať vzory správania manžela matky. Touto skutočnosťou sa však súd žiadnym spôsobom nezaoberal a stotožnil sa s tvrdením matky, že jej manžel má k maloletému kladný vzťah. Odkedy do života maloletého dieťaťa vstúpil manžel matky, pozoruje otec v jeho správaní, že začal hrať bojové hry, strieľa, stavia zbrane a bojuje s imaginárnymi nepriateľmi. I učiteľka v materskej škole otcovi potvrdila, že často bojuje a hrá sa na karatistu. Je predpoklad, že takýto vplyv na maloletého má práve manžel matky. Zároveň súd rozhodol o práve otca stretávať sa s maloletým v termínoch navrhnutých matkou. V súčasnosti otec pracuje na skrátený pracovný čas v rozsahu 35 hodín týždenne práve z dôvodu, aby sa mohol stretávať s maloletým dieťaťom v rozsahu stanovenom súdom. V prípade, ak by mal realizovať styk podľa rozsudku súdu a mal by zabezpečovať starostlivosť o maloletého jeden týždeň v mesiaci, neumožňuje mu to rozsah jeho dovolenky, na ktorú má zo zákona nárok v rozsahu 20 dní za rok. Matka vychádzala z predpokladu, že ak otec pracuje v rodinnej firme, vie mu táto prispôbiť pracovnú dobu tak, aby mohol v rozsahu približne jedného týždňa z počas každého mesiaca vykonávať starostlivosť o maloletého. Uvedené však ani v rodinnej firme nie je možné, pretože by sa už teraz skrátený pracovný čas otca (35 hodín týždenne) musel skrátiť o ďalší čas, čo by sa odrazilo na príjme otca a ten by nebol schopný uhrádzať výživné na maloletého a náklady na vlastné bývanie, stravu a ošatenie. Napriek tomu, že otec má podľa zmluvy možnosť pracovať ako domácky zamestnanec, vykonáva prácu, ktorej pracovná funkcia je W. - Z. O. na mieste na to vhodnom, a tým je technická výroba zamestnávateľa. Vykonáva grafické úpravy, návrhy a práce primárne vo výrobe, a to podľa požiadaviek zamestnávateľa. Výkon práce vo výrobe vylučuje, aby v tomto prostredí pracoval za účasti maloletého. Nie je možné, aby otec nepracoval jeden týždeň z mesiaca. Z tohto dôvodu sa otec zaujímal o možnosť predškolského vzdelávania maloletého v mieste bydliska otca, avšak podľa informácií, ktoré získal, je nemožné, aby bol maloletý prijatý do materskej školy v školskom roku 2018/2019 skôr ako od septembra. Súd tak v rozsudku upravil právo stretávania sa otca s maloletým bez toho, aby prihliadol na možnosti otca osobne realizovať rodičovské práva, povinnosti a jeho výchovné pôsobenie. Ďalej otec v odvolaní uviedol, že po dôkladnejšom zisťovaní, vychádzajúc z informácií uverejnených na internetovej stránke, prišiel na skutočnosť, že v roku 2019 nekorešponujú prázdniny v K. s matkou navrhnutým stykom vo februári, máji, septembri, novembri a decembri, čo znamená, že z 54 pracovných dní, ktoré matka navrhla na styk otca so synom, predstavuje 21 pracovných dní, kedy v K. prázdniny nie sú. V roku 2020 nebudú školské prázdniny v K. v mesiaci január, marec, máj, september a október, čo predstavuje 22 pracovných dní mimo prázdninových dní vyhlásených pre túto oblasť v G. zo 69 pracovných dní, v ktorých sa má stretnutie otca s maloletým realizovať. V tieto dni by teda mohol byť styk otca so synom ohrozený. Súd sa pri rozhodnutí opiera výlučne o vyjadrenia matky, a to jednak v tom, že všetky podmienky na pobyt maloletého sú v G. vytvorené bez toho, aby dožiadal zodpovedné orgány v G. za účelom zistenia týchto skutočností. Zároveň súd nedostatočne zistil, aký vplyv na maloletého bude mať každomesačné cestovanie, ako aj vplyv správania a povahy manžela matky na vývoj maloletého. Otec navrhuje, aby súd za účelom zistenia vplyvu zmeny obvyklého pobytu maloletého, vplyvu cestovania na jeho psychiku a možným odmietaním cestovania maloletého za účelom stretania sa s otcom a zároveň za účelom zistenia vplyvu správania a povahy manžela matky na vývoj maloletého, určil znalca z odboru detská psychológia, aby tieto skutočnosti kvalifikovane zistil a vylúčil negatívny dopad zmeny obvyklého pobytu

maloletého na jeho zdravý vývoj. S poukazom na uvedené dôvody otec preto navrhol v prípade, ak odvolací súd dospeje k záveru, že je účelné doplniť dokazovanie, ktoré nebolo vykonané pred Okresným súdom Revúca a na základe tohto dokazovania dospeje k záveru, že nie je v záujme maloletého, aby vycestoval s matkou do G. A. P., aby odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Revúca a zamietol v celom rozsahu návrh matky na nahradenie súhlasu za otca na pobyt maloletého v G. A. P.. V prípade, ak odvolací súd dospeje k záveru, že doplnenie dokazovania nie je možné odvolacím súdom vykonať, navrhol otec, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec tomuto vrátil na ďalšie konanie.

5. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletého dieťaťa. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a rozhodol o trovách konania. Uviedla, že ako matka si zodpovedne uvedomuje a plne rešpektuje rolu otca v živote maloletého A.. Poukázala na to, že jej presťahovanie sa s maloletým do P. bolo motivované odporúčaniami lekárov, resp. z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu maloletého. Zmena prostredia maloletému skutočne prospela a preukázateľne sa zlepšil aj jeho zdravotný stav. V P. toho času bývajú viac ako dva a štvrt roka. Počas tejto doby mal otec zabezpečený pravidelný kontakt s maloletým, a to aj nad rámec rozhodnutia súdu. Pokiaľ otec vo svojom odvolaní uvádza, že maloletý by bol neprimerane zaťažovaný cestovaním na styk s otcom, matka predložila súdu prehľad priemeru vzdialeností, ktorú maloletý A. cestuje aktuálne a ktorú by maloletý cestoval v prípade vycestovania do A. P. G.. Z uvedeného vyplýva, že aktuálne precestuje maloletý ročne 15360 km, v prípade vycestovania do SRN by to bolo 11000 km. Mesačne aktuálne maloletý precestuje 1280 km; v prípade jeho vycestovania do SRN 916 km. Pokiaľ sa týka týždenného stavu, aktuálne maloletý precestuje 320 km, v prípade jeho vycestovania do SRN by to bolo 229 km. Z uvedeného vyplýva, že maloletý by v rámci roka strávil takmer o tretinu menej času cestovaním, ako je tomu teraz. Zvýraznila, že maloletý je na cestu autom zvyknutý, toto zvláda dobre, a to práve z dôvodu, že pravidelne cestuje z dôvodu realizácie styku s otcom. Zvyčajne prevažnú väčšinu času prespí, prípadne sa dokáže zabaviť. Matka uviedla, že počas letných prázdnin v roku 2018 absolvovala dva výlety na dobu 11 dní s maloletým a potom tiež výlety na kratšiu dobu v súvislosti s vybavením nevyhnutých záležitostí s prípravou k vycestovaniu. Tieto cesty maloletý absolvoval bez problémov, pričom zastavili iba na jednu prestávku na vykonanie potreby, prípadne obed a poprechádzanie sa. V podanom odvolaní otec poukazuje tiež na fakt, že firemné motorové vozidlo, ktoré používa za účelom realizácie styku, nie je v jeho vlastníctve, ale vo vlastníctve rodičov. Toto vozidlo používa tak na cestovanie do práce, ako aj pre vlastnú potrebu, stretávanie s kamarátmi, priateľkou a súkromné výlety. Toto vozidlo je aj v tejto chvíli využívané aj na realizáciu styku a je málo pravdepodobné, že by mu rodičia neumožňovali toto vozidlo ďalej využívať, a tým priamo

zamedzovať stretávaniu sa ich syna s ich vnukom. Pokiaľ sa týka skutočnosti, že proti manželovi matky je vedené trestné stíhanie za incident, ktorý sa stal v lete 2017, matka uviedla, že predmetný incident bol zlyhaním všetkých troch zúčastnených, výsledkom napätej situácie a niekoľko mesačných provokácií zo strany otca. Manžel matky toto svoje správanie oľutoval a pochopil, že ich vzájomné provokácie a súboje by v budúcnosti mohli negatívne vplyvať predovšetkým na A.. Manžel matky mediátora aj uzmierenie z dôvodu vytvorenia pokojnejšej atmosféry uvítal, avšak otec maloletého toto úplne odmietal. Zvýraznila, že agresívne správanie, ktoré otec u A. opisuje, by mohol maloletý prebrať práve od neho. Otec maloletého matku v prítomnosti ich spoločného dieťaťa niekoľko krát udrel, čo prispelo aj k rozpadu vzťahu. I napriek tomu je A. správanie primerané jeho veku a situácii po nástupe do škôlky. Uviedla, že hájiť záujem maloletého považuje ako matka za svoju základnú povinnosť, preto, ak by akákoľvek osoba negatívne ovplyvňovala jeho zdravý, psychický či fyzický vývin, situáciu by riešila, a to aj v prípade, ak by sa jednalo o osobu jej manžela. Pokiaľ otec vyjadril obavu, že ak by sa musel vzdať časti pracovného času v týždni, kedy by mal A., malo by to dopad na jeho príjem, a tiež presadzuje názor, že akokoľvek takúto úpravu v pracovnej zmluve jeho rodičia odmietajú, matka uviedla, že ak by nevedel v rozhodnom čase sa o A. postarať jeho otec ani starí rodičia zo strany otca a z akéhokoľvek dôvodu by maloletého nemohli postrážiť ani prastarí rodičia maloletého - starí rodičia otca, v takom prípade by mohla otcovi pomôcť matka matky maloletého (stará matka A.), ktorá rovnako býva v K. a na vopred adresovanú žiadosť otca by bola ochotná si prispôbiť pracovné povinnosti tak, aby mohla maloletého postrážiť. Ďalej uviedla, že na základe jej záujmu o udržanie kontaktu otca so synom sa snažila styk navrhnúť v čo najväčšom možnom rozsahu prihliadajúc na vzniknutú vzdialenosť a nevyhnutnosť cestovania ak model pre nastavenie styku použila nemecký kalendár prázdnin. Z uvedeného predloženého prehľadu vyplýva, že 75 % času styku otca s maloletým by sa realizovalo počas nemeckých prázdnin a víkendov, vďaka čomu je možné zabezpečiť širší kontakt otca s maloletým a v rámci roka by tak otec strávil s maloletým viac času, ako je tomu doposiaľ. V ďalšom obsahu vyjadrenia sa matka vyjadrovala k prostrediu bytového

domu, do ktorého by sa mal maloletý s matkou presťahovať. Záverom opätovne uviedla, že rozhodnutie súdu navrhuje ako vecne správne potvrdiť.

6. K vyjadreniu matky sa dňa 06. 05. 2019 vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu otec. Uviedol, že na podanom odvolaní v plnom rozsahu zotrúva, a to z dôvodov v ňom uvedených a žiada, aby odvolací súd rozhodol v zmysle petitu uvedeného v odvolaní. Matka v podanom vyjadrení zdôrazňuje, že kontakt otca s maloletým prebiehal nad rámec rozhodnutia súdu. Uvedené tvrdenie nie je pravdivé, je pravdou, že sa s matkou dokázali dohodnúť na zmene styku mimo dní uvedených v rozsudku, ale takmer vždy to bolo v rámci počtu dní uvedených v rozsudku. Opätovne sa vyjadril k dĺžke cestovania maloletého A. v prípade jeho presťahovania sa do G.. Matka uvádza, že mesačne maloletý precestuje v prípade cesty z P. do K. 1280 km a do G. by cestoval 916 km, čo však nie je pravda. Maloletý cestuje teraz za účelom realizácie styku s otcom mesačne 1224 km a z G. by to bolo 1160, čo je o 224 km viac, ako uvádza matka. V súčasnosti je cestovanie rozložené na viac ciest počas mesiaca, čo pri ceste z G. odpadá a je to teda pre maloletého zaťažujúcejšie. Otec uznal, že maloletý si už na cestovanie zvykol, ale zároveň je pravda, že sa na to sťažuje a v K. cestuje čo najmenej. Motorové vozidlo nie je vo vlastníctve rodičov otca, ako nesprávne uvádza matka vo svojom odvolaní, ale je vlastníctvom spoločnosti, ktorá otca zamestnáva. Pri cestách do zahraničia tak, ako uviedol pred súdom je pre neho problém uvedené vozidlo používať, pretože z účtovného hľadiska nie je oprávnený používať ho na súkromné účely v zahraničí. Pracuje v spoločnosti, v ktorej spoločníci sú rodičia otca maloletého a od času, kedy je v tejto spoločnosti zamestnaný, t. j. od 01. 09. 2015 sa jeho pracovná zmluva menila dvakrát. Matka správne uvádza, že v roku 2016 mu pracovný pomer umožňoval pracovať na skrátený pracovný čas do 14. hodiny, a to vzhľadom na skutočnosť, že pracoval 25 hodín týždenne práve z dôvodu, aby sa mohol starať o maloletého. Od 01. 08. 2016 pracuje otec na skrátený pracovný úväzok v rozsahu 35 hodín týždenne, čo mu umožňuje realizovať styk s maloletým. Iba vďaka tomu, že pracuje v rodinnej firme si môže dovoliť realizovať styk s maloletým v tomto rozsahu, nie je však pravda, ako sa snaží prezentovať matka, že pracovnú dobu a charakter svojej práce často upravuje podľa toho, ako mu to vyhovuje. Pokiaľ sa týka počtu dní styku s maloletým a prázdnin v G., matka zámerne uvádza vo svojom porovnaní počet všetkých dní, kedy by sa mal realizovať styk otca s maloletým. Podľa jeho názoru je však potrebné zamerať sa len na prázdninové dni, ktoré sú v G. vyhlasované ministerstvom, pretože iba tieto sú relevantné v prípade dochádzky maloletého do školy, či predškolského zariadenia, preto zotrval na tom, čo k tejto otázke uviedol v odvolaní. Pokiaľ sa týka vyjadrení maloletého na učenie G. jazyka, vychádzal otec pri svojich tvrdeniach z toho, čo u maloletého videl a počul v ostatnom zotrval otec na skutočnostiach uvádzaných v odvolaní a žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolacieho návrhu.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca, ani k doručovaným vyjadreniam rodičov maloletého dieťaťa, nevyjadril.

8. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa ust. § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

10. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok upravuje konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých vo svojich ustanoveniach § 111 až § 122.

12. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a aplikujúc ust. § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov a právnych úprav, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol.

13. Odvolací súd uvádza, že úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu je opodstatnená len za predpokladu, ak má súd jednoznačne v konaní preukázané, že pomery rodičov

alebo dieťaťa sa zmenili podstatným spôsobom, a to do takej miery, že predchádzajúce rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností už nezodpovedá aktuálnym pomerom.

14. Podľa § 35 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

15. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

16. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

17. Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

18. Pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a súd pri rozhodovaní neprihliada na okolnosti, ktoré by mohli len prípadne v budúcnosti nastať. Zmena pomerov môže zahŕňať tak zmenu pomerov na strane niektorého z rodičov, ako aj zmenu pomerov na strane dieťaťa najmä jeho potrieb. Jedná sa len o zmenu podstatnú a závažnú, nie zmeny krátkodobého charakteru, o podstatnú zmenu v tých skutočnostiach, ktoré tvorili skutkový základ rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností alebo rozhodnutia súdu o schválení dohody rodičov a rodičovských právach a povinnostiach. Pri rozhodovaní musí súd prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, ako aj na právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Záujem maloletého dieťaťa na zachovaní stability výchovného prostredia nemožno vidieť len v tom, že za každú cenu sa musí rešpektovať vytvorený faktický stav. Súd musí dbať na to, aby sa zabezpečili čo najpriaznivejšie podmienky pre zdravý vývoj dieťaťa, na jeho citové väzby k tomu-ktorému rodičovi. Súd musí zohľadniť aj bytové pomery, zamestnanie, pracovný čas, a tiež zdravotný stav, charakterové a morálne vlastnosti rodičov tak, aby bola zabezpečená jeho riadna výchova, tiež musí brať do úvahy vek a zdravotný stav dieťaťa, jeho dochádzku do školy, denný režim a podobne.

19. Odvolací súd v dôsledku odvolania otca preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd udelil za otca súhlas na zmenu obvyklého pobytu maloletého dieťaťa spolu s matkou maloletého dieťaťa do G. A. P. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a na základe takto zisteného skutkového stavu následne správne rozhodol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané v podanom odvolaní otcom maloletého uvádza, že odvolací súd nezistil v prejednávanej veci žiadne dôvody, ktoré by objektívne bránili zmene obvyklého pobytu dieťaťa spolu s matkou maloletého dieťaťa do G. A. P.. Je nutné mať na zreteli, že matka maloletého je opätovne vydatá, pričom jej súčasný manžel uzavrel so spoločnosťou, v ktorej je zamestnaný pracovnú zmluvu s miestom výkonu práce v G. A. P., a to na čas určitý od 15. 10. 2018 do 14. 10. 2020. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že manžel matky maloletého dieťaťa na základe nájomnej zmluvy zo dňa 08. 09. 2018 má prenajatý trojizbový byt s prístupom do záhrady, s detským ihriskom, kde má maloletý pripravené všetky podmienky na riadne bývanie a začlenenia sa do bežného spoločenského fungovania v A. P. G.. Súd mal za preukázané, že matka zabezpečila predškolské zariadenie, zdravotné poistenie, lekársku starostlivosť, pričom na zmenu pobytu pripravuje maloletého i jazykovým vzdelávaním. Pokiaľ maloletý je súčasťou rodiny, kde manžel matky maloletého má pracovnú príležitosť mimo územia Slovenskej republiky, dosiaľ časovo ohraničenú, a zároveň mal

súd preukázané, že pre maloletého sú v novom prostredí pripravené všetky podmienky, odvolací súd nevidel dôvod, prečo by nebolo možné súhlasiť so zmenou obvyklého pobytu maloletého dieťaťa tak, aby súčasná rodina maloletého mohla viesť spoločný rodinný život v mieste, kde manžel matky dočasne vykonáva prácu. Navyše, takýmto spôsobom nebude otec zo života maloletého nijakým spôsobom vylúčený, nedôjde dokonca ani k zúženiu možnosti výkonu rodičovského práva otca spočívajúceho v práve styku s maloletým dieťaťom, naopak de facto bude výkon tohto rodičovského práva otca proti stavu existujúcemu do rozhodnutia súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu v predmetnom konaní, rozšírený.

20. Na jednotlivé odvolacie námietky otca maloletého odvolací súd uvádza, že pokiaľ sa týka cestovania maloletého, odvolací súd vzdialenosť 580 km medzi mestom K. a H., kde by sa mal maloletý spolu s matkou dočasne presídlieť, nie je vzdialenosťou neprimeranou, ktorej prekonanie by maloletého nadmerne zaťažovalo, nakoľko uvedená vzdialenosť sa v súčasnej dobe dá prekonať pohodlne autom v rozsahu niekoľkých hodín (5 hodín 23 minút), nie je spojená s potrebou leteckej prepravy, či prípadného časového posunu, resp. iných komplikácií, ktoré cestovanie častokrát prináša. V situácii, keď maloletý v súčasnej dobe každý druhý víkend prekonáva vzdialenosť, v rozsahu 306 km z P. do K., pričom túto vzdialenosť v časovom prepočte 3 hodiny 40 minút absolvuje v piatok, a následne i v nedeľu, uvedené navýšenie v prípade zmeny pobytu, je v rozsahu 274 km, pričom uvedenú vzdialenosť by maloletý absolvoval pri presune na realizáciu styku s otcom, t. j. jedenkrát do mesiaca pri ceste k otcovi a po týždni jedenkrát do mesiaca na ceste späť od otca do A. P. G.. Uvedenú vzdialenosť a spôsob cestovania odvolací súd nevyhodnotil ako neprimeranú dieťaťu vo veku Z. rokov, maloletého zaťažujúcu a uvedená okolnosť nie je sama o sebe dôvodom, prečo by nebolo možné súhlasiť so zmenou pobytu maloletého dieťaťa.

21. Pokiaľ otec maloletého uvádza, že vozidlo, ktoré má v súčasnosti v užívaní, patrí spoločnosti, ktorá otca zamestnáva, a preto nie je oprávnený vykonávať cesty do zahraničia, i odvolací súd prihliadol na tú skutočnosť, že doposiaľ nebolo v konaní spochybnené, že by otec maloletého bol nejakým spôsobom obmedzený v užívaní osobného motorového vozidla patriaceho spoločnosti, ktorej spoločníkmi sú rodičia otca maloletého, t. j. starí rodičia maloletého dieťaťa. Pokiaľ bolo v konaní až do súčasného stavu prezentované, že otec maloletého môže predmetné pridelené služobné vozidlo využívať i na súkromné účely (t.j. vrátane výletov a voľnočasových aktivít), a zároveň styk s maloletým doposiaľ realizoval práve na predmetom vozidle, odvolací súd v uvedenom nevidel objektívnu prekážku brániacu súhlasu na zmenu pobytu maloletého, navyše za stavu, keď udelenie, či neudelenie súhlasu na používanie motorového vozidla i na cesty do zahraničia, závisí od rozhodnutia rodičov otca maloletého dieťaťa, starých rodičov maloletého. Otec v konaní nepredložil dôkaz o tom, že by predmetné vozidlo objektívne na cesty do zahraničia využívať nemohol, alebo, že by jeho užívanie bolo teritoriálne viazané len na územie Slovenskej republiky.

22. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky otca maloletého k osobe manžela matky, s poukazom na odsudzujúci trestný rozsudok za spáchanie prečinu ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva, a prečinom poškodzovania cudzej veci, uvedený trestný rozsudok sám o sebe nepredstavuje neprekonateľnú prekážku, pre ktorú by musel byť súhlas na zmenu pobytu maloletého zamietnutý. I zo samotného trestného rozsudku vyplýva, že k incidentu a samotnému fyzickému stretu došlo medzi súčasným manželom matky a otcom maloletého dieťaťa ako jej bývalým partnerom. Podľa zhodných vyjadrení účastníkov konania bol predmetný incident vyústením dlhodobou napätých vzťahov medzi zúčastnenými a z písomných podaní účastníkov konania je odvolaciemu súdu zrejmé, že zhodne všetci zúčastnení uvedené považujú za dočasne osobné zlyhanie, ktorému sú odhodlaní v budúcnosti sa vyvarovať. Je nutné si uvedomiť, že matka maloletého je vydatá za E. O. a už v súčasnosti s ním vedie partnerský a rodinný život. Manžel matky je tak súčasťou rodinného zázemia, v ktorom maloletý žije a vyrastá už toho času, a preto nie je natoľko zásadnou otázkou, či vzájomné interakcie v rodine maloletého (najmä medzi manželom matky a maloletým) budú prebiehať na území Slovenskej republiky alebo G. Nebolo doposiaľ žiadnym listinným dôkazom preukázané, že by manžel matky mal na maloletého akýkoľvek negatívny vplyv, že by ich vzťah bol v nejakom smere problematický, alebo že by sa správanie maloletého (napr. pod vplyvom súčasného manžela matky) v nejakom smere zmenilo. Naopak v konaní bol predložený listinný dôkaz o tom, že maloletý nemá agresívne správanie k deťom, ako to popísal jeho otec. Uvedené vyplýva zo správy materskej školy P., ktorú matka predložila v rámci odvolacieho konania. Z vyjadrení matky a ani zo správy z materskej školy nevyplýva, že by s maloletým A. boli v súčasnej dobe akékoľvek výchovné problémy, resp. že by boli pozorované negatívne zmeny v

jeho správaní. Za takejto skutkovej situácie odvolací súd ani nepovažoval návrh otca maloletého na nariadenie dokazovania pribratím znalca za dôvodný, potrebný a účelný a takýmto spôsobom navyše zaťažiť maloletého ďalšími vypočutiami a vyšetrovaniami s ktorými je znalecké skúmanie nevyhnutne spojené. Vzhľadom na neexistenciu relevantných dôvodov, ktoré by bránili v udelení súhlasu so zmenou pobytu v A., odvolací súd v tejto časti potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny.

23. Vzhľadom na zmenu pobytu maloletého súd prvej inštancie potom správne upravil i spôsob a rozsah výkonu rodičovských práv otca maloletého, keď styk otca s maloletým upravil v rozsahu 1 týždňa každý kalendárny mesiac (tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku súdu prvej inštancie). Pokiaľ do rozhodnutia súdu, ktoré je výsledkom predmetného konania, maloletý sa s otcom stretával každý párný víkend od piatku do nedele, t. j. spravidla necelých 6 kalendárnych dní v mesiaci, uvedenou zmenou pobytu v nejakom smere nedošlo/nedôje k zúženiu styku medzi otcom a maloletým dieťaťom, naopak došlo k jeho rozšíreniu, keď styk sa bude realizovať 7 dní každý kalendárny mesiac, a to nepretržite. Uvedený súvislý časový úsek môže naopak prispieť k upevneniu vzťahu medzi otcom a dieťaťom, osvojeniu si určitej vlastnej rutiny, pravidelného režimu, v ktorom môže i otec maloletého viesť i k primeraným povinnostiam a návykom, pričom takto spoločne strávený čas v rozsahu jedného pracovného týždňa súvisle môže byť vyplnený i iným spôsobom, než boli doposiaľ prevažne voľnočasové aktivity, keď maloletý s otcom trávil prevažne víkendy od piatku do nedele. Pokiaľ otec v podanom odvolaní argumentuje nedostatkom dní dovolenky, i odvolací súd uvádza, že styk maloletého s otcom sa má podľa rozsudku súdu realizovať v K., t. j. v prostredí, kde žije ako otec maloletého, tak aj starí a dokonca i prastarí rodičia maloletého, a to aj zo strany otca, aj zo strany matky, ktorých stretávanie s maloletým je rovnako v záujme a na prospech maloletého, zvyrazniac skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa pracuje v rodinnej firme, ktorej spoločníkmi sú starí rodičia maloletého dieťaťa. V záujme realizácie styku otca s maloletým dieťaťom a napĺňania tak svojich rodičovských práv si napríklad môže otec maloletého dieťaťa rozložiť pracovné povinnosti intenzívnejšie v čase 3 týždňov, keď maloletého nemá v starostlivosti, a v rozsahu zostávajúcich 5 pracovných dní v mesiaci, kedy má byť styk realizovaný, svoje pracovné povinnosti prispôbiť potrebám a časovým možnostiam maloletého. V neposlednom rade je potrebné prihliadnúť i na ponúkanú možnosť zo strany matky dieťaťa, kedy starostlivosť o maloletého v rozhodnom čase môže v prípade potreby zabezpečiť i stará matka maloletého zo strany matky, ktorá rovnako býva v K., a taktiež má záujem s maloletým sa stretávať.

24. Pre úplnosť a na odvoláciu námietku otca sa tiež žiada uviesť, že v súčasnosti je maloletý vo veku Z. rokov, kedy ešte nenavštevuje školské zariadenie ani na území Slovenskej republiky, ani v G., preto prípadná absencia v predškolskom zariadení v rozsahu niekoľkých dní v mesiaci (v prípade, keď sa styk bude realizovať mimo školských prázdnin a sviatkov) nebude mať pre maloletého vážnejšie dôsledky. Navyše, manžel matky má pracovnú zmluvu uzavretú zatiaľ do mesiaca október 2020, preto ak sa zmenia pomery, či už na strane rodičov alebo samotného maloletého dieťaťa, môže ktorýkoľvek z rodičov opätovne podať návrh na súd na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností

25. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody a dostatočne zistený skutkový stav vo veci vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie, odvolací súd nevzhliadol dôvod pre vykonávanie znaleckého skúmania znalcom z odboru detská psychológia tak, ako to navrhoval otec v podanom odvolaní. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody ktoré by objektívne bránili zmene pobytu maloletého spolu so svojou matkou do G., v tejto časti odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a riadne odôvodnené a v nadväznosti na to súd prvej inštancie správne a s prihliadnutím na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ako i na zachovanie rodičovských práv, najmä práva otca na styk s maloletým dieťaťom, rozhodol i o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 potvrdil ako vecne správny.

26. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že odvolanie proti rozsudku podal otec, ktorý uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie napáda v celom rozsahu, pričom konkretizoval, že napáda výrok rozsudku o udelení súhlasu na zmenu obvyklého pobytu, ako aj výrok rozsudku v časti o úprave práva otca stretávať sa s maloletým dieťaťom. Nakoľko súčasťou odvolaním napadnutého rozsudku bolo i rozhodnutie súdu prvej inštancie o návrhu otca maloletého na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý návrh súd prvou výrokovou vetou zamietol, z podaného odvolania otca nevyplýva, že by odvolaním napádal rozhodnutie súdu prvej inštancie i v tejto časti, keď prvá výroková veta rozsudku má charakter uznesenia. Naopak zo špecifikácie rozsahu odvolania učinenej právny zástupcom otca maloletého je nepochybne zrejmé,

že otec odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v časti ním uvedených výrokov (o udelení súhlasu súdu za otca na zmenu pobytu a úprave styku) a odvolaním nenapadol rozhodnutie súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepreskúmaval.

27. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i výrok o trovách konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. Keďže žiadny z účastníkov konania uvedené nenamietal a netvrdil, že by bola daná možnosť aplikácie ust. § 55 CMP a ani odvolací súd uvedenú skutočnosť nezistil, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil i v tejto časti.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, keď odvolací súd ani v odvolacom konaní nevzhladol dôvody a skutočnosti odôvodňujúce aplikáciu ust. § 55 Civilného mimosporového poriadku.

29. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).